

ngies med det subsidiaire Forslag; men jeg anseer dette rigtignok for at være mindre heldigt, idet jeg troer, at det er mindre ønskeligt, at der i Loven er nævnt et Antal, som dog rimeligviis ikke vil blive det, hvoraf Commissionen vil blive sammensat. Hermed skal jeg lade dette Forslag ligge. — Der er endelig af Udvalget stillet Forslag under Nr. 1 og Nr. 12 om, at „Skolelærerseminarierne“ og „de kongelige Seminariet“ skulle forandres til „Statsseminariet“, hvilket jo er en reen Redactionsændring. Der staaer nemlig eet Sted i Loven „Skolelærerseminariet“ og paa et andet Sted „de kongelige Seminariet“, men Meningen er paa begge Steder den samme, og vi antage tilmed, at efter vor nuværende Udvikling den correcteste Betegnelse er „Statsseminariet“. — Hvad angaaer de øvrige Forslag, som ere stillede, da gaae de allesammen blot ud paa at indsætte „Minister“ istedetfor „Ministerium“. Det er imidlertid Noget, jeg ikke skal opholde mig ved, da jeg antager, at dette Spørgsmaal er afgjort i tidligere Love, men jeg skal dog, da jeg nu har directe Anledning dertil, udtale, at jeg ikke i og for sig absolut kan ansee denne Forandring for heldig, idet jeg troer, at der kan være enkelte Tilfælde, hvor Forandringen endog er urigtig, og jeg skal i den Henseende henvise f. Ex. til § 5, hvor der er Tale om et Forhold, i hvilket der factisk ikke kan være personlig Virksomhed. § 5. taler nemlig om Indgivelse af Begjæringer om at maatte underkaste sig Examen, men den Virksomhed, som med Hensyn til dem skal udfoldes paa det Sted, hvor Begjæringerne modtages, er ikke af den Natur, at der kan være Tale om, at Ministeren selv skal tage sig af Sagen; det er kun en reen Revision af, om Alt er i Orden og tilstrækkelig oplyst. Iøvrigt lægger jeg, som sagt, ikke videre Vægt paa dette Punkt.

Udsigten: Det Underændringsforslag og det Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille — det sidste i Forbindelse med 14 ærede Medlemmer — skal jeg tillade mig at anbefale til det høie Thing. Efter hvad den ærede Ordfører har udtalt derom, skal jeg sige mig meget kort, da det har viist sig, at Udval-

get ikke har Videre imod disse Forslag, og da de naturligviis kun ere stillede — saavel fra min som fra de andre Medlemmers Side — for at gjøre Lovforslagets Tanke i denne Henseende klarere. Min Mening dermed har nemlig været den, at de 6 eller 4 Examinatorer — hvilket Tal det end bliver — ikke skulde være absolut bundne til stadigt at examinere, og at de 6 eller 4 Censorer ikke absolut skulde være bundne til stadigt at censurere, men at de skulde have Lov til at stifte med disse to Forretninger, vel ikke i det enkelte Fag — thi jeg er enig med den ærede Ordfører i, at dette vilde være mindre heldigt — men i de forskjellige Fag. Denne Tanke kan muligen uleedes af, hvad der allerede er vedtaget, men Ændringsforslaget eller Underændringsforslaget vil dog gjøre dette klarere. Jeg troer, at naar de samme Mænd skulde være bundne til det samme Arbejde, ikke blot Time efter Time, men Dag efter Dag og Uge efter Uge i den lange Tid, Examen kunde være, vilde det let blive et trættende Arbejde, ikke blot for Examinatorerne, men ogsaa for Censorerne. Det vil være de Herrer bekendt, og især ville de vide det, der selv have haft med Saadant at gjøre, at det, at censurere ved en Examen i flere Timer, og endnu mere i flere Dage i Træk, ikke blot er et kedeligt, men tillige et anstrengende Arbejde, idet det maa forudsættes, at Censorer følger med ligesaa godt som Examinator og hører efter, hvad der bliver præsteret, for derefter at kunne sælbe sin Dom. Jeg troer, som sagt, at det vilde være uheldigt at forhindre de Paa-gjælden i at stifte, og mine Ændringsforslag tilsigte derfor netop, at de kunne faae Leilighed dertil. — Naar jeg skulde udtale mig om, hvilket Tal jeg helst vilde holde paa, enten 6 eller 4, saa tilstaaer jeg, at jeg helter til, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling, idet jeg mener, at 4 Censorer og 4 Examinatorer, eller, som det efter mit Forslag vil komme til at hedde, 8 Examinatorer og Censorer, tilsammen vilde være nok; men jeg skulde da paa den anden Side ønske, at Ordet „mindst“ blev vedtaget. Det er en Forglemmelse af mig, at det i Underændringsforslaget ikke er foreslaaet, at dette Ord skulde udgaae af Udvalgets Forslag; thi der vil jeg ikke have det ind,